

Unitárius Közlöny

Kolozsvár, 1888-1948/1990. 8. (68) évf.
3. szám 1997 április-május. Ára: 700 lej.

Ünnepek után – évfordulók előtt

Az Unitárius Közlöny legutóbbi számának megjelenése óta két jelentős ünnep suhant tova „naptárszerinti” életünkben, de amelyeknek üzenetét megőriztük és lelkünkben hordozzuk függetlenül a napok, hetek vagy éppen a hónapok múlásától.

Az első ünnepünk május első vasárnapján az ANYÁK NAPJA volt. Az őszinte köszönet és hála érzései töltötték be életünket, és rebegettük el fohászaikat az édesanyákért, Isten felé. Ők az önzetlen és áldozatkész szeretet, a türelem és a kitartás közöttünk járó „angyalai”. És emlékeztünk az eltávozó édesanyákra, akiknek sírhantjai fölé a szomorúság és a bánat könnyeit hullatva virágot helyeztünk el azzal a vigasztaló meggyőződéssel lelkünkben, amelyre az apostol tanított: „A szeretet soha el nem fogy” (1Kor 13,8a).

Második ünnepünk PÜNKÖSD ünnepe volt. A szentlélek kitöltésének és a keresztény egyház megalakulásának ünnepén megerősödött bennünk az „egyakarát” szelleme, és úgy éreztük, hogy szükségünk van egymásra, az evangéliumra, az egyházra, az egyházközösségre, önazonosságunk megőrzésére. Szükségünk van Istenre, aki lelkének erejével gazdagabbá teszi sokszor bizonytalankodó életünket. Megmérettettünk, hogy tudunk-e mi is hitvalló, bátor tanítványok lenni.

A két ünnep maradandó mondanivalójának is hangot kíván adni a tovatűnő időben a lapunk.

Ebben az esztendőben unitárius nagyjaink évfordulói teszik tartalmasabbá életünket: Enyedi György halálának 400., Aranyosrákosi Székely Sándor születésének 200., Brassai Sámuel születésének 200. és halálának 100., Jakab Elek halálának 100., Balázs Ferenc halálának 60. évfordulójára emlékezünk. De emlékezünk a kolozsvári Unitárius Kollégium alapításának 440. évében az unitárius felekezeti oktatás elindítására is.

Az Unitárius Közlöny „élő-közlő tanúja” szeretne lenni ezeknek az évfordulós ünnepeknek. Várjuk hát a múltunkat feltáró, jelenünket gazdagító és jövőnknek biztatást adó írásokat. Ne feledjük az időszerű üzenetet: „Akik elfelejtik a múltat, kénytelenek azt megismételni. Azok pedig, akik emlékeznek a múltra, benne útmutatást találnak a jelenre és a jövőre egyaránt, s gazdag hagyományokat tudnak feleleveníteni” (Dr. Erdő János).

Dr. REZI ELEK

ANYÁK

Nagy mezőkön égre markolnak a fák.

Rozzant kerítések fölött
áthajolnak az édesanyák;
a fény kiröppen szemükből.
Mint egy drága-zöld madár
csillogó, könnyes tollakkal,
s tétován messze száll.
Néznek, csak néznek az édesanyák,
a szívükre halk koppanással
hullnak a kövek,
ahogy állnak az üres időben,
mint földbe vert cövek.

Szél zúg. Súlyosan, mint a bánat.
Lehajtják fejük a fák,
s egy kicsit előredőlve
elindulnak a kopár mezőn tovább,
egy lépéssel tovább,
egy lépéssel az éghez közelebb.
Mint béna kar, lógnak az ágak,
s befele hullanak a levelek.

...az ajtó halkán nyílik,
kilép édesanyád,
mezítláb, zajtalan:
vigyáz,
nehogy felbredj,
tovább aludj,
hogy meg ne tudd,
mikor ment el,
és fél, remeg
az utolsó percben is,
mikor már halk alakját
körülölelték a szomszjas csillagok,
nehogy nagyon találjon fájni,
hogy elment, itthagyott.

Üres mezőkön égre markol a csend:
nagy kék fák úsznak odafent,
s fényes szép áruk messze-messze leng...

MOLNOS LAJOS

Az utóbbi hetekben a hazai politikai és közélet homlokterébe került, nagy váltakat váltott ki, és számtalan nyilatkozat, politikai állásfoglalás tárgyát képezte a volt Bolyai Tudományegyetem helyreállításának kérdése. A társadalmi közszolgálat és felelősségvállalás szellemében, eddigi gyakorlatunknak megfelelően, Egyházaink fontosnak tartják állást foglalni ebben a sorsdöntő ügyben.

1958-ban az akkor uralmon volt kommunista rezsim jogtalanul és erőszakosan számolta fel a Bolyai Tudományegyetemet. A román Babeş Tudományegyetemmel való „egyesítésével” kizárólag azt a célt követte, hogy demokratikus látszatot kölcsönözzön a magyar nyelvű oktatás el-sorvasztását célzó, kisebbségellenes politikájának.

Az 1989-es politikai fordulatot követően romániai magyarságunk egyöntetűen kiállott a magyar nyelvű felsőoktatás visszaállítására mellett.

A Romániai Magyar Demokrata Szövetség programja alapvető célul tűzte ki, hogy: „Induljon újra a Bolyai Egyetem”.

Egyházaink számtalan esetben szorgalmazták a magyar egyetemi oktatás helyreállítását, sőt maguk is konkrét lépéseket tettek felsőoktatásunk helyreállításáért érdekében.

A jogkorlátozó Tanügyi Törvénnyel szemben az Európa Tanács – amelynek

ÁLLÁSFOGLALÁS

a kolozsvári Bolyai Tudományegyetem helyreállítása ügyében

Románia is rendes tagja – tételesen előírta a román kormánynak a megszüntetett vagy erőteljesen korlátozott kisebbségi – és egyházi – oktatás jogaiba való vissza-helyezését.

Álláspontunk szerint Románia új demokratikus kormányának a Bolyai Tudományegyetem újraindításával kell orvosolnia a négy évtizeddel ezelőtt elkövetett durva kommunista jogfosztást. A romániai magyar nemzeti közösség jogos követelése a kommunista diktatúra önkényes és törvénytelen intézkedéseinek a jóvátételére irányul.

A társadalmi igazságosság és méltányosság, valamint a demokratikus kisebbségi jogok európai követelményeinek megfelelően, Egyházaink egységesen támogatják a Bolyai Tudományegyetem feltétel nélküli helyreállítását. A novemberi választások nyomán kialakult demokratikus viszonyok és társadalmi közbéke megerősítése érdekében országunk Parlamentjét és Kormányát felszólítjuk a Bolyai Egyetem tekintetében fennálló jogfosztott állapot megszüntetésére és a megelőző jog szerinti állapot visszaállítására.

Meggyőződésünk, hogy a kisebbségi emberi jogok biztosítása és az e téren szükséges igazságtétel a román demokrácia és az európai integráció céljait, a román nemzeti érdekeket szolgálja.

1997. március 31. Húsvét

Római Katolikus Érsekség, Gyulafehérvár
Dr. JAKUBINYI GYÖRGY érsek sk

Római Katolikus Püspökség, Nagyvárad
TEMPFLI JÓZSEF megyés püspök sk

Római Katolikus Püspökség,
Szatmárnémeti
REIZER PÁL megyés püspök sk

Királyhágómelléki Református
Egyházkerület, Nagyvárad
TÓKÉS LÁSZLÓ püspök sk
SZILÁGYI ALADÁR főgondnok sk

Erdélyi Református Egyházkerület,
Kolozsvár

Dr. CSIHA KÁLMÁN püspök sk
Dr. MÁRTHA IVOR főgondnok sk

Zsinatpresbiteri Evangélikus Egyház,
Kolozsvár
MÓZES ÁRPÁD püspök sk
PODHRADSKY LÁSZLÓ főfelügyelő sk

Unitárius Egyház, Kolozsvár
Dr. SZABÓ ÁRPÁD püspök sk
BALOGH FERENC főgondnok sk

Egyházak! Lelkészek! Gyülekezetek! *Támogatásotok a teológusok nyári regáti misszióját!* *Szeretett Gyülekezeteink! Kedves Testvéreink!*

A kolozsvári Protestáns Teológia ifjúságával 1996 nyarán megszabású nyári missziós szolgálaton vettünk részt a Kárpátokon kívüli területeken. Első utunk és munkánk eredményeként Havasalföldön kereken 200 magyar családot sikerült meglátogatnunk, és több mint 300 magyar lelket nyilvántartásba vennünk, kiknek további sorsa, hitben maradása nem lehet közömbös számunkra.

Teológiai Intézetünk református, unitárius és evangélikus hallgatóival ezen a nyáron is szeretnénk tovább folytatni a missziói és diakóniai munkát. Újra elindulunk a Kárpátokon kívüli területekre, kiterjesztve immár a felmérést és lelkigondozást a Moldvai és Dobrudzsába kitépelt magyar híveinkre is.

Kedves Testvérünk! A nyári misszióink ideje rohamosan közeledik, nincs már másfél hónapnyi időnk sem, és az anyagi kiadások fedezésére szükséges összegnek még fele sem gyűlt össze. Nincs mit tennünk: baráti szeretettel a különböző egyházaknak és gyülekezeteiknek lelkiismeretéhez kell szólnunk.

Szeretettel kérjük az erdélyi történelmi magyar egyházaink vezetőit, egyházunk tagjait, lelkészeinket és előljáró-

inkat, hogy gyülekezeteikben, barátaik, ismerőseik körében legyenek jó szolgálói a Kárpátokon kívüli lelkigondozó, számbavevő szolgálat ügyének. Bármilyen kis összeggel is, segítsenek rajtunk!

Az igen csak tetemes kiadásokat azonban még azzal is csökkenteni lehetne, ha minél kevesebb élelmet kellene pénzen megvásárolnunk. A pünkösdi ünnepek tájékán, mint utolsó alkalmon, arra kérjük egyházaink vezetőit, a gyülekezeteket, lelkészeket és egyháztagokat, és minden névtelenül adakozó szeretett testvérünket, hogy ha külföldi és egyéb kapcsolatai révén - rövid időn belül - sikerül föl-lős száraz élelmiszerhez, konzervekhez és tésztaeműhöz, levesporokhoz jutnia, vagy munkánkat élelmiszerekben támogatni kívánja, ajánlja fel adományát ennek a sokrétű nemes ügynek.

Gyülekezeteink, híveink és sok-sok lelkes barátunk támogatása és imádsága nélkül eddig sem érhattünk volna el eredményt ezekben a szent szolgálatokban, és e nélkül munkánk ebben az évben sem folytatható tovább.

VETÉSI LÁSZLÓ

BRASSAI TITKÁRNŐJE VOLTAM

Brassai Sámuel halálának 100. évfordulójára

A májusvégi meleg napsugár kellemesen cirógatta az öregúr arcát. Magas, szikár termete összesimult a nyugágy vásznával, s csak a kockás, meleg takaró emelkedett ki ebből az összhangból. Szunyókált egy keveset, majd szólított: kedvesem - mindig kedvesemnek hívtam, ha megkért valamire -, jöjjön, s írja le amit mondani szeretnék...

Nagyon kedvelem az ifjúságot, s tudom, ők is szeretnek engem, mert megértem őket. Jó lenne, ha ez mindenkinek sikerülne, aki tanítja a jövő nemzedékét! Nem szabad a gyereket semmire sem erőltetni, mert az kedvét szegi! Úgy kérjünk tőle valamit, hogy ők találják meg mindenre a helyes választ; tanítsuk meg a gyereket gondolkodni, s az se baj, ha betéve tanul meg dolgokat, mert fejleszti memóriáját.

Legfontosabbnak tartom az anyanyelv helyes használatát, nyelvünk gazdag eszköztárának elsajátítását, s utána mindjárt az idegen nyelvek tanítását, mert az messzire visz, szélesebb látókört biztosít. Nagy gyönyörűség eredetiben olvasni - megérteni a klasszikusokat.

Ti, akik a jövő tanárai lesztek - ez úgy érzem nekem is szólt - tanuljátok meg, hogy a diák is ember, ő is tévedhet. Ezért ne kérjétek tőle túl sokat! Keveset, de azt alaposan; sokszor felidézve a már tanultakat, s mindig újjal kiegészítve...

Tanítsatok szeretettel, egész lényetekkel! Munkátokban a személyes példaadást tartjátok a legfontosabbnak, s követőkre találtok majd a tanulóifjúság körében!

Itt elhallgatott Brassai tanár úr, s gondolataiban megszűre nézett. Nem akartam zavarni elmélkedésében, s nem sürgettem. Pillái elnehezdedni látszottak, majd behunyta szemét. Csendben fölálltam mellőle, s bementem elkészíteni délutáni teáját.

Istenem, milyen hosszú időt megélt! Nemsokára 97 éves lesz - vagy 100? Volt, hogy azt mondta, 1797-ben született... Nem jegyezte fel az egyház születési idejét! A családi bibliát elfelejtette visszavinni dr. Kovács..., azért a bizonytalanság.

Elkészült a tea, ismét mellé ültem, s vártam... Nem voltam én igazi titkárnő, de szerettem, tiszteltem a mestert, ezért sokszor átmentem hozzá, segítettem könyveit, kézíratait rendezni. Mióta édesanyja meghalt, egyedül élt, de barátai, tanítványai meglátogatták. Mi a szomszédban laktunk, s engem érdekelt ez a szelíd, nagy tudású ember, hosszú, termékeny élete, hihetetlen energiája, hite a tudás hatalmában. Sokat beszélgettünk...

Talán a tea illata tette, nem tudom, de kinyitotta szemét. Odanyújtottam a csészét, s ő szelíd pillantással megköszönte.

Tudja, kedvesem, mindig szerettem a tehetséges embereket, s ha tehettem, segítettem rajtuk. Nem a tanári tekin-télyem számított ilyenkor, hanem az, hogy erősítettem tanítványaim önbizalmát, s mindenkivel egyénisége és érdeme szerint viselkedtem.

A jövő tanárainak feladata lesz, hogy eltöröljék az iskolában a személyiséget sértő büntetéseket, mint pénzbírság, vesszőzés vagy elzárás büntette. - Én megtettem, amit lehettem! - Hiszen az emberi szenvedélyeket nem lehet kioltani, s nem is kell! De szükséges csatornákat ásni, s vizeit elvezetni. Így lelki épségük megmarad, és a tanár bölcs tapintata, embersége, jó példája termékeny talajra hull majd.

Úgy tanítsatok, hogy a gyerek mindent megértsen! De ha nem értette, magyarázzátok el újból. Hívjátok segítségül a jó tanulókat, akik kijavítják a hibákat, aztán mondassátok el még egyszer a gyengékkel. Készítsetek jegyzeteket az órákon, mert aki figyel, már az órán megtanulhatja bármely tárgyat.

Nagyon fontosnak tartom a reáltudományok művelését az iskolában, de addig ne tanítsatok szabályokat, míg az arra épülő feladatsort a tanuló meg nem érti.

Tanítsatok meg a kisgyermekeket is nyitott szemmel járni, aki szereti, érti is nyelvét és hazáját. Ezért tanítsatok meg nekik a haza történelméről az alsó és felső osztályokban is. A természeti tárgyakat eredetiségükben vagy legalább képekben mutassátok meg a gyermekeknek, mert ezzel gyakorolják a figyelmet, elindítják a képzeletet, s fejlesztik az értelmet. Haladjatok mindig, mindenben az ismerttől az ismeretlen felé, így a tanuló találja meg a feladat kulcsát.

Ne tömjétek tele a gyerekek fejét sok mindennel a középiskolában sem, de fejlesszék ki szellemi és gondolkodó tehetségét, mert ez lerakja műveltsége alapját. Ellenzem a szolgáló magolást, de ami fontos, azt rögzíteni kell, méghozzá hosszú időre. Ezért mindig edzeni kell memóriánkat fontos és szép dolgok elsajátításával. Tanítsatok tehát mindent a maga neme és módja szerint, az újság ingerével ható példákkal élénkítve.

Vallom ma is, mint módszerem alaptételét: keveset, jól és lassan! De azért ne felejtsetek el hitetek gyakorlását sohasem! „De a hit nem mellőzheti a tudást, csak helyettesíti, olykor kiegészíti.”

Hangja, bár határozott, de csendes lett... Elhallgatott, s kék szemével a lebukni készülő nap után nézett. A csendes kolozsvári utcát csak néha zavarta meg egy-egy kutya ugatása... Hűvösödni kezdett.

PARÁSZKA MÁRIA SZONJA

A VI. nemzetközi műemlékvédelmi tudományos ülészak

Az Unitárius Egyház küldötteként részt vehettem az 1997. március 16-23. időszakban Tusnádon megtartott, a műemlékvédelem elméleti és gyakorlati kérdéseivel foglalkozó nemzetközi tudományos ülészakon. Az idei, VI. rendezvénysorozat központi témája a SZAKRÁLIS ÉPÍTÉSZETI ÖRÖKSÉG védelme, megóvása volt, és az eddigieknél jóval nagyobb érdeklődésnek örvendett, főleg a kérdést mélyrehatóan ismerő nemzetközi hírnevű szakemberek részéről. Becslésem szerint több mint 300 résztvevője volt az ülészaknak és a plenáris üléseken a szekciókban száznál több előadás hangzott el. A résztvevők 24 országból érkeztek, köztük Jean Louis Luxen, az ICOMOS (az UNESCO-nak alárendelt nemzetközi műemlékvédelmi szervezet) főtitkára Belgiumból és Andrei Pippidi, a Romániai Műemlékvédő Hivatal nemrég kinevezett vezetője.

A szervezők: az Erdélyi Műemlék-Restaurátorok Egyesülete, a Transilvania Tröszt-Alapítvány, a Keöpeczi Sebestyén József Műemlékvédő Társaság, valamint az ICOMOS magyar, román és német nemzeti bizottsága mindent megtettek azért, hogy az ülészaknak a legmagasabb színvonalat biztosíthassák. A témakör felölelte a különböző országok műemlékvédelmi törvénykezését és gyakorlatát. Egyesek a műemlékvédelem fontosságát és szükségességét, helyét az illető országok történetében próbálták bizonyítani és azt, hogy a szakrális építészeti örökség felmérése milyen hatalmas kulturális értéket jelent. Az előadások témaköre természetesen kiterjedt a gyakorlati kérdésekre is, számtalan példával igazolva a szakszerűen végzett állagmegóvó, illetve helyreállítási munkák fontosságát. Ugyanakkor példákkal igazolva hívták fel a figyelmet arra, hogy az összedőlt vagy lerombolt műemléktemplomokat örökre elvesztettük.

Az ülészak keretében részt vettünk Sepsiszentgyörgyön a PRO DOMO DEI kiállítás megnyitóján a Székely Nemzeti Múzeumban. A kiállítás, mint azt János Mihály műépítész megnyitójában ismertette, a székelyföldi műemléktemplomok 1990-1996 között történt helyreállítási munkálatait mutatta be fényképek-

ben, felmérési és tervrajzokban. A sepsikilyéni unitárius templom is azok között a műemléktemplomok között van, amelyeket a román állam segítségével restaurálnak. Alkalmam volt megismerkedni és beszélni Máthé László sepsiszentgyörgyi műépítésszel, akinek tervei alapján folynak a helyreállítási munkálatok és akinek tervpályázata megnyerte az Európa Tanács 19.000 ECU értékű pályadíját a sepsikilyéni templom javítási munkálatainak részbeni fedezésére.

A rendezvénysorozat egy kétnapos tanulmányi kirándulást is magában foglalt.

Számomra meglepő - és ugyanakkor elszomorító is volt, hogy milyen kevés szó esett rólunk, unitáriusokról és az unitárius vonatkozású műemlékekről. Sokan elcsodálkoztak, amikor említettem, hogy 133 erdélyi unitárius templomunk közül 52 a hivatalos, állami jegyzék szerint is nyilvántartott műemlék. A már említett sepsikilyéni templomon kívül csak Sarudi Sebestyén József (Magyarország) Néhány székelyföldi vártemplomról c. előadásában említette meg a székelyderzsi, nagyajtai és árkos unitárius templomot és Hadik András (Magyarország) Magyar templomok a századfordulón címmel beszélt többek között a budapesti Nagy Ignác utcai unitárius templomról.

Összegezve: a Szakrális Építészeti Örökség témakörű nemzetközi tudományos ülészak nagyon magas színvonalú, érdekes és tanulságos volt. Nagyon pozitív volt a hazai hivatalos szervezet képviselő résztvevők hozzáállása nem csak az ortodox, hanem a többi egyház tulajdonában levő műemlékek problémájához. Megerősítették, hogy 1997-ben sokkal nagyobb értékű összeggel fogják támogatni az egyházi műemlékvédelmet, mint a megelőző öt évben összesen. Az ülészak végén elfogadott zárodokumentum szintén azt a meggyőződést támasztja alá, hogy egyházaink műemlékeinek sorsa nem csak nekünk, de a szakembereknek, az európai és hazai közvéleménynek sem közömbös.

PASKUCZ VIOLA

Teremjen Egyházunknak áldást a testvérgyülekezeti (Jobb kommunikációt - jövőnk érdekében)

Az Amerika-Erdély Unitárius Testvérgyülekezeti program e század legjelentősebb mozgalma az amerikai unitáriusok számára. Ezt ezekkel a szavakkal már három évvel ezelőtt fogalmazta meg dr. John Buehrens unitárius-univerzalista elnök. Azóta is egyre büszkébb erre a csoda-jelenségre Boston és a programban résztvevő több mint kétszáz egyházközség. És folyton újak csatlakoznak hozzánk: negyedévi hírlapunk (Partner Church Newsletter) egyre több oldalon jelenik meg. És most már évente jelentetek meg én is egy-egy új könyvet a hozzám beküldött prédikációkból és beszámolókból. Egyre több amerikai lelkész ír könyvet és doktori disszertációt ebben a témában.

Ha az amerikaiak magyarul tudnának, ugyancsak elcsodálkoznának, hogy ennek a „világjelenségnek” az erdélyi unitárius sajtóban mily csekély visszhangja van. Nem tudok nem történelmi távlatban gondolkozni: a jövő század történésze, aki a testvérgyülekezeti mozgalom múltját kutatja, vajon milyen magyarázatot talál

majd ki e nagy hallgatásra! A napokban a Chicago-i Meadville/Lombard Teológia soros rektora faggatott, mondjam meg, az erdélyiek egyértelműen örvendenek az amerikai jelenlétnek, vagy közömbösek iránta? Jó, hogy nem tudnak magyarul az amerikai unitáriusok - gondoltam magamban -, miközben lelkesen bizonygattam amit hallani akart. Hisz a Chicago-i teológia érdeme, hogy angolul tudó lelkésznemzedék hagyja el immár évek óta a kolozsvári teológiát, nekik köszönhetjük az állandó angoltanárt és a nyári Chicago-i intenzív továbbképzőt. - Ez utóbbi azonban kommunikáció és pénz hiányában idén sajnos elmarad.

Meggondolkoztató a jövőnkre nézve: mennyi minden függ a rendszeres, jó kommunikációtól. Mint ahogy annak hiánya a legpéldamutatóbb, leglelkesebb amerikai gyülekezetet is lehiggasztja, kedvét szegi. S nemcsak egy gyülekezetre káros ez a kiábrándultság, hiszen ez „ragályos”. Ugyanis itt, Erdéllyel ellentétben, komoly hálózati együttműködést építettek ki a gyülekezetek, körönkénti képviselőkkel és időszakos konferenciákkal. Sajnos a panaszok

sokszor először a közösség előtt hangzanak el, s csak azután érkeznek hozzám. Hihetetlen, hogy még mindig milyen sok erdélyi egyházközség engedi meg magának a nem levelezést, az évente egy karácsonyi üdvözetben kimerülő kapcsolattartást (ami rosszabb, mintha semmit se írna, hisz az üdvözet semmitmondó).

Szándékosan gyülekezetet s nem lelkeszt írok, hiszen a testvéri viszony nem a lelkesz magánügye, hanem az egész gyülekezeté. Ehhez az elvhez az amerikaiak egyre inkább ragaszkodnak. Több esetben olyan erdélyi gyülekezetek sem válaszolnak, akik tetemes anyagi segítségben részesültek, s ahol csak egy levelet kellene írni ahhoz, hogy a következő segély érkezzék. Vannak, akik ezt „automatikusnak” veszik.

Természetesen csak akinek inge, az vegye magára.

Nehéz 170 gyülekezet ügyét általánosságban tárgyalni, azonban a hanyagság mellett tény, hogy vannak elvesztett levelek. Statisztikailag is fennáll bármely más ország esetében is. Sokszor azonban azon csodálkozom, hogyan érkezik egyáltalán meg sok levél, aminek címzése alig megfejthető. Például az európai és az amerikai számjegyírás nagyon különböző, és ezt tudomásul kell vennünk. Az egyes itt csak egy vonás, s amit mi egyesnek írunk, azt itt hetesnek nézik. A hetest nem húzzák át, a négyes és a kilences is más, könnyen összetévesztik a mi két számjegyüket. Aztán európai írott betűs kézírást sem minden USA-beli postás képes kiolvasni. Ha már megírtunk egy levelet, címezzük meg géppel vagy legalább nyomtatott betűkkel és olyan sorrendben, ahogy az amerikai fél a feladóban használja. Sima fehér borítékot címezzünk, ne az előnyomtatott román címzés formulába akarjuk az amerikai címet beilleszteni.

Minden levelünkről másolatot készítsünk, hogy esetleg még egyszer elküldhessük. Ne várjunk a válaszra egy évig, hanem menesszünk egy következő levelet, mert sokszor az amerikai fél a hanyag, s egy kis „megpiszkálás” hatásos lehet. Ha azt észleljük, hogy következetesen elvész a levelünk valamelyik falusi postán, postázzuk a városról. Mert az elvesztett levél meg nem írt levélnek számít, hiába tiszta a lelkiismeretünk. Mindegyik fenti figyelmeztetést, sajnos, megtörtént esetek illusztrálnak.

A kapcsolat és csakis a jó kapcsolat tartja az amerikaiban elevenen az erdélyi értékek, nehézségek iránti érzékenységet és segítőkészséget. Immár nyolc évi tapasztalatunk erről ugyancsak meggyőzhetett. Ehhez még hozzátenném, hogy nyolc éven keresztül én ugrásra készen „fedeztem” mindig mindenütt, ahol ellaposodott a kapcsolattartás, katasztrófával fenyegetett a hosszú hallgatás. Megmagyaráztam, kimagyaráztam, leveleket gyártottam hírek alapján, hogy áthidaljam a kínos-veszélyes hanyagságot vagy a posta ördögének játékát. De ez munkámnak még mindig elenyésző hányada, tekintettel a rengeteg programra, amelyet irányítok, zárandoklatokra, amelyet szervezek, és meghívásokra, melyeket alig győzők. Most már nemcsak a nap 12-14 órájában, de éjjel is „szolgálatot teljesítek”. Akkor érkeznek ugyanis az európai faxok és sokszor a telefonhívások is. Ez az élettempó nem folytatható ilyen intenzitással, és nekem más ambícióim is vannak.

Mivel a testvérgyülekezeti program sikere az erdélyi egyház érdeke, elvárjuk, hogy végre ott is megalakuljon a

testvérgyülekezeti tanács a mienkhez hasonlóan. Hogy legyen ott is egy koordináló szerv és központi személy. Ennek létrehozásában a maximális segítséget megadjuk, sőt, szeptemberben, amikor az amerikai Tanács több tagja is jelen lesz Erdélyben, szeretnénk nemcsak az alakuló gyűlést, de a „kiképzést” is megtartani, s én a stafétabotot az erdélyi főtákar partneremnek átadni. Mert nyolc éve már én vagyok itt is és Erdély részéről is a koordináló személy. (Szerk. megjegy.: az EKT. 1997 április 3-án tartott ülésén Erdélyben is megalakult e Testvéregyházközségi Tanács.)

Cikkem felhívás mindenkihez - hisz mindenkit érint -, hogy a gyülekezeteknek és lelkeseknek, az egyházi központnak legyen ideje ezen nemcsak elgondolkozni, de konkrét tervvel és egy előkészített alakuló gyűléssel és tisztségválasztással „fogadni” minket.

Hogy mennyire érdemes figyelmünket élesre állítanunk, arra talán érvül szolgál e két tény: az amerikai Testvérgyülekezet Tanács februári gyűlésén határozatot hozott, hogy Erdély, Magyarország és a Cseh Köztársaság unitáriusai mellett védőszárnyait kiterjeszti nemcsak Kelet-Európa frissen alakult unitárius gyülekezetei, de India szabadelvű gyülekezetei felé is. Első lépésben a Khasi hegyek unitáriusaival lépünk testvéri kapcsolatba, majd Pakisztán és a Fülöp szigetek következnek.

Igen, konkurenciával állunk szemben, bölcsen kell bánunk a történelmiség adta talentumokkal. Olyan könnyen elmaradhat az egyik program a másik után. Íme, Chicagónak nem volt pénze idén a nyári kurzusra. Nem abszolút pénzhiányról van szó. Hisz pénz van - s mégis pénz semmire sincs mint olyan. Csak „project”-ek vannak s lelkes, önkéntes unitáriusok, akik elhatározzák, hogy felkutatják az adományozókat, meghódítják szívüket, megszervezik az alkalmat, amikor nagylelkűségüket kifejezhetik - és mindig egy konkrét ügy iránt. Óriási „produkción”, nagyzenekari koncert minden projectre összegyűjteni a szükséges pénzt. Hónapok intenzív munkája sok ember részéről, akik szinte fanatikusan hisznek abban az ügyben és ezt szétszűrőzők gyülekezetükben vagy alkalmanként az egyetemes egyházban. Így „terem a pénz” itt erdélyi ügyekre. Sokszor kérdezik meg tőlem: „tudják-e vajon az erdélyiek, milyen nehéz munka a pénzgyűjtés (fund-raising)?” És én magamban hozzátesszem: vajon tudják-e értékelni is?

Ápoljuk hát kapcsolatainkat! Semmi sem elfogadható indok a kihagyásra, hanyagságra, mert ez nem magánügy: egyházunk, népünk jövőjéért tesszük, kell, hogy tegyük, mint szent kötelességet.

Természetesen én ezután is mindig szívesen segítek, ha erre szükség van, de többé nem automatikusan vállalom magamra.

Amerikai Unitárius Univerzalista Főtanács

Idén az Arizona állambeli Phoenix városában lesz június 19-24. között. A Főtanácsot a lelkeszsövetség (UUMA) kétnapos konferenciája előzi meg. A Főtanács témája: Vallások közötti együttműködés építése. Az a tény, hogy Tőkés László püspök lesz a Főtanács díszvendége - s az én megtisztelő feladatom, hogy őt a Főtanács előtt bemutassam és a szervezést kézben tartsam -, az egyetemes amerikai egyház összfigyelmét Erdélyre tereli. Óriási minőségi ugrást ígér ez ügyünknek.

Az Amerikai Lelkesz Szövetség évi konferenciája és a Főtanács vendégeként hívta meg Szombatfalvi József es-

perest és feleségét, mint az EULSZ, az erdélyi testvérszervezet elnökét. Szombatfalvi Józsefék először Boston környékének több egyházközségét látogatják meg, majd a Fótanács után kanadai testvérgyülekezetük és Seattle vendégei lesznek Chico útbajetésével.

A Fótanácsra új könyvet adok ki: Testvérgyülekezeti kézikönyv. Többek között 40 legsikeresebb testvérgyülekezetet kértem fel, hogy tapasztalataikat, programjaikat ismertessék, tegyék közkinccsé. Nagy örömmre legnagyobb részük értékes beszámolóval vagy prédikáció beküldésével válaszolt. Ez lesz a harmadik könyvem, amit amerikaiak írnak Erdélyről - a Viharban a fák is összehajolnak és a Vége a viharnek című két igen sikeres prédikációs-kötet után, mely minden unitárius katalógusban szerepel.

Dr. Erdő János Emlékadomány

Dr. Erdő János néhai püspök emlékére a Center for Free Religion 800 dolláros adományt tesz az országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet támogatására, a következő célokra: 300 dollár a nyári erdélyi unitárius ifjúsági konferencia megszervezésére (ez az összeg az Indianapolis Indianabeli All Souls UU Church adománya), 400 dollárt

a négy szórványtábor (Okládon, Homoródszentpéteren, Városfalván és Olthévizen) céljaira. 100 dollárt szervező munkára.

Erdő János püspök talán legszentebb szívügyének érezte az ifjúság unitárius szellemben történő nevelését, különös hangsúlyt fektetve az ifjúsági konferenciákra és a szórványban élő unitárius gyermekek nyári táboroztatására. Nemcsak az anyagi alapot teremtette mindig elő, de maga is személyesen vett részt a táborokban és az ifjúsági konferenciákon.

Az ő nevében és az ő emlékére megtisztelő kötelességünknek érezzük e szent ügy támogatását most és a jövőben is. Egyik erdélyi unitárius teológiai hallgatóval valljuk: „A ma ifjúsága a jövő század egyháza! Amennyire most sikerül az erdélyi unitárius ifjúságot számbavennünk, minden egyházközségben egyletekbe szerveznünk, lelkükben a hit lángját táplálnunk, olyan erős lesz egyházunk és reményekkel teli a jövőnk”.

Dr. GELLÉRD JUDIT
a Testvérgyülekezeti Tanács főtitkára

Szerénytelenség lenne, ha az alábbiakban a dicsekvés vádjával és szándékával írnám le gondolataimat, de úgy vélem, a legfontosabbakat mégis le kell írnom azzal a céllal, hogy hírlül röppentsem, hogyan vált a nagyajtai unitárius egyházközség élete az utóbbi években elevenebbé.

Azzal kell kezdenem, hogy nagy nyitottsággal és szeretettel gondolunk mindig Gál Jenő esperes-lelkészünkre és Viola tiszteletes asszonyunkra és énekevezérünkre, akik 37 éven keresztül szolgálták egyházközségünkben.

1995 áprilisában az egyházközség közgyűlése új lelkészének Fekete Leventét választotta meg. Ettől fogva id. Bihari József gondnokságával hatalmas erővel indult meg a lelkészi lakás kijavítása. Ebben a hatalmas munkában megmutatkozott a hívek egysége és egyházközségükhöz való ragaszkodása.

Fekete Levente lelkész beiktatása után, 1996 februárjában tisztújítás történt, ekkor id. Bihari József egészségi állapotára való tekintettel lemondott, helyét a gondnokságban a közgyűlés választásának eredménye alapján személyemben jellelte meg.

A gondnoki tisztség átvétele után, isten iránti nagy-nagy szeretettel, bizakodva és sok optimizmussal Fekete Levente lelkészünkkel a legnagyobb egyetértésben, közös erővel, együtt az egyházközség vezetőségével és lelkes híveivel terveket kezdtünk szőni, sokszor talán igen merészeket is. Ezeket távirati stílusban így kívánom megemlíteni. Piackutatást végeztünk az alábbi gazdasági egységek beindítása céljából az egyházközség keretén belül: disznóhizlalda, tyúkfarm, gyap-

júfésűlde és kötőde, gombatenyészet, karbitgyártóüzem, benzinkút, virágkertet, fenyőültetvény karácsonyfának. A fenti jövedelemforrások egyházunk jövedelmének gyarapítása mellett szociális célokat is szolgálnának majd.

Egy minidiszsnófarm beindítása mellett döntöttünk, melynek létrehozása ma is folyamatban van.

TUDÓSÍTÁS NAGYAJTÁRÓL

Az 1996-os év eredményesnek mondható azért is, mert céljaink nagy részét megvalósíthattuk. Így kijavítottuk a lelkészi lakás tetőzetét, új kaput állítottunk és több mint 7000 db. téglát és tetőzethez szükséges faanyagot vásároltunk egy több célt szolgáló épület megépítéséhez. Az épület tervezése folyamatban van. Az Illyés Alapítványtól pályázat alapján kapott anyagi támogatás és a hívek hozzájárulásával sikerült elkezdenuk gyönyörű vártemplomunk belső javítását, amely az 1986-os földrengés rombolása után fennmaradt vártemplomunk magára. Terveink közt szerepel a kapubástya múzeummá való átalakítása.

Az 1996-os év folyamán egyházunkban méltóképpen ünnepeltük a millicentenáriumot. Kopjafát állítottunk a templomudvarán. Ezt az immár néhai Miklós András Kovászna város volt polgármestere Nagyajta szülötte adományozta. Ugyancsak a vártemplom bejáratánál a várfal szomszédságában avattuk fel azt a szoborcsoportot, amely a hét vezér köbefaragott arcképeinek mását örököltette meg. A szoborcsoportot két lelkes fiatal tervezte és

alkotta meg: Tóth Levente és Simó Attila. A millicentenáriumi rendezvénysorozatok ünnepi műsorát a nagyajtai Kriza János általános iskola növendékei, valamint a nagyajtai Gazdag Miklós polgári daloskör vállalták magukra tanáraik, karnagyuk vezetésével. Egyházközségünk a millicentenáriumi évében a nagyajtai Kriza János általános iskola tanáraival és tanulóival közösen 110 db. fenyőcsemétét ültetett el a közös temető peremén.

1995 őszén nagy lendülettel szerveződtött újra és indult meg a nagyajtai unitárius nőszövetség tevékenysége, amelynek tagjai minden hétfőn bibliaórán vesznek részt és más hasznos tevékenységet is folytatnak. Minden hét pénteki napján este 7 órától a nagyajtai fiatalok gyűlnek össze bibliaórára. Körükben alakult egy színjátszó csoport is, amely Bihari József Kossuth díjas színművész, Nagyajta szülöttjének nevét viseli. A fiatalok tevékenységében fő helyet foglal el a nagyajtai temetőben található Kriza-sírok gondozása.

Úgy vélem, eredményeink mellett még sok a tennivalónk is. Főképpen az apácai és középjaitai szórványokban élő híveink lelki gondozása az egyház-iskolacsalád közötti kapcsolat erősítése terén.

Írásomat azzal kívánom zárni, hogy a fent említett eredmények híveink és a lelkész házaspár hűségese hozzáállásával valószínűsíthetően csak meg Isten és a mi örömünkre.

Kérjük Istent, hogy továbbra is legyen őrző pásztorunk és segítsem minket céljaink elérésében egyetemes unitárius egyházunk dicsőségére.

Id. MAROSI IMRE gondnok

ÜRMÖSI PILLANATKÉPEK

Az ürmösi unitárius egyházközséget, mint lelkészségemnek második állomáshelyét 1993. november 1-én vettem át. Húsz évi őrálló helyemet - Ravát - családommal együtt könnyes szemmel hagytam el.

Ideköltözésünkönkor, október 28-án nagyon szép ünnepélyes fogadtatásban részesültünk. A fúvószenekar indulójára léptük át a - felvirágozott, zöldággal ki-díszített, „Isten hozott”-tal ellátott - kétszárnyra kinyitott lelkési telek kapuját.

Ünnepélyes beiktatásomra 1993. december 5-én került sor, amelynek felemelő érzései megmaradtak emlékezetemben.

Megismerve e nagy múltú egyházközség történetét és hagyományait, az énekvezér, Urák János segítségével a dalárdát, a feleségem támogatásával a nőszövetséget és az ifjúsági együletet szerveztük meg.

1995. július 17-én ökumenikus istentisztelet keretében felavattuk az első és második világháborúban elesett hő-sök emlékére felállított kopjafát, amely özv. Fazekas János-né, szül. Bódi Piroska nemes adománya.

Millecentenáriumunk tiszteletére 1996. július 28-án az amerikai testvéregyházközség vendégeivel, dr. Jane Maulden lelkésznel felavattuk a helyileg faragott Mihály János és Ambrus János által készített s Ágoston Béla által tervezett kopjafát.

Nyugodt lelkiismerettel valljuk, hogy a két amerikai testvéregyházközséggel igazi testvéries a kapcsolat. Két alkalommal látogattak meg. 1995. május 28-án a lelkész nő a konfirmálás alkalmával szószéki szolgálatot végzett. A megismerkedés meleg, őszinte hangulatú volt, tapasztalva

bibliamagyarázattal és szabadfoglalkozással egybekötött összejövetelét.

Az ürmösi ifjak a következő években sem mutattak passzív magatartást az egyházi élettel szemben. Igaz nem váltalták a rendszeres összejövetelt, de alkalomról alkalomra megleptek bennünket egy-egy ünnepélyes műsorral. Mi ennek örvendtünk, mert tudtuk, bármikor számíthatunk rájuk.

Büszkék vagyunk, hogy a templomunk vasárnapról-vasárnapra friss virággal van díszítve, de a legnagyobb dísz a sok fiú és leány jelenléte. Tudomásom szerint a konferencia rendezésével a működőképes ifjúsági együletet tisztelik meg. Tiszta lélekből örvendek az országos választmány buzgólkodó sikeréért, hogy Ürmösön is végrehajtotta a tisztségválasztási közgyűlést. A választás eredménye: ifj. Bódi Katinka elnök, Győr Imola titkár, Huszár Tünde jegyző.

Gondolom, a kölcsönös megértés és a minden szempontból jól előkészített, megszervezett ifjúsági konferencia után az Unitárius Közlöny hasábjain más is fog jelentkezni ürmösi pillanatképekkel.

ADORJÁNI LEVENTE lelkész

EMLÉKEZETES NAP

*„Dolgozni csak pontosan, szépen,
ahogy a csillag megy az égen,
úgy érdemes.” (József Attila)*

Negyvennyolc év pontosan, szépen végzett munkájának eredményeit ünnepeltük Küküllődombón (Maros megye), ahol Benczédi Ferenc unitárius lelkészt búcsúztattuk nyugdíjba vonulása alkalmával (április 20-án).

A kazettás mennyezetű, fafaragásokkal és népi hímzésekkel díszített templomban helyi és környékbeli, sőt távolabbi vidékekről is jelen voltak a lelkésztársak, hívek és barátok.

Az ünnepséget Nagy László, a Maros-Küküllő kör unitárius esperese

nyitotta meg, felkérve Benczédi Ferencet, hogy tartsa meg kibúcsúzó beszédét.

Benczédi Ferenc imájában az isteni erő jelentőségét hangsúlyozta: „Te adtál hitet, reményt, szeretetet 48 éven át, hogy szánthassam a lelkek ugarát és hinthessem az evangélium magvait”, majd befejezésül így fohászkozott: „Áld meg ezt a hajlékot, amelyet széppé tett néped, add, hogy falai között szóljon a zsolttár, adj ennek a gyülekezetnek jó, hűséges pásztor.” Ezután kibúcsúzó

egyházi beszédét tartotta meg Lk 9,62 és 5Móz 8,2 alapján.

Beszédében a lelkipásztor őszintén vallott életéről: „Életem forrása Nyárádszentlászló volt, ahol 1926. december 21-én születtem... A változó világban erdélyi kisebbségi sorsba születtem bele. A Teológia elvégzése után hét évig a Nyikó mentén Tordátfalván, három évig a Nagy-Homoród mentén Recsenyében szolgáltam és végül a Kis-Küküllő mentén, Küküllődombón harmincnyolc évig hirdettem

az evangéliumot." Beszédében felidézte az eltelt zord időket, „de akkor is az eke szarvát fogva előre néztem és próbáltam előre vinni a gyülekezetet”. Beszédében többször utalt arra, hogy Küküllődombón jó gyülekezetre talált, ahol gazdag hagyományok éltek. Létezett már akkor egy 100 éves múltra visszatekintő férfialárda (ez ma már 150 éves), létezett legényegylet (ma nőegylet is van), létezett egy temetkezési társulat (ma van három). Mindezt elődeinknek köszönhetjük (Páll Tamás lelkésznek, id. Ütő Lajos és ifj. Ütő Lajosnak, valamint a régi tanítómestereknek, mint például Kisgyörgy József.)

Munkájában hűséges társra talált Benczédiné Solymosi Erzsébet személyében, ki komoly segítőtársa volt mindvégig, s aki 32 éven át énekvezéreként volt a gyülekezetnek. Szép családi életét is Istennek köszönte meg (három leánya és öt unokája van).

A lelkész beszédében állandóan visszatérő motívum volt a gyülekezet iránti féltő szeretet. Mint édes jó apa, a népét védte, féltette még akkor is, amikor elköszönt. Kérte Istent, hogy áldja meg a vezetőséget okos bölcsességgel, hogy szolgálják az egységet és az egyetértést.

„Nehéz, de gyönyörűséges volt az iga, amit hordoztam. Isten, népem és családom iránti hála érzésével mondom: köszönöm, köszönöm, köszönöm” - fejezte be beszédét Benczédi Ferenc.

Ezután Balogh Ferenc, az Unitárius Egyház főgondnoka felolvasta dr. Szabó Árpád unitárius püspök levelét, mely hangsúlyozta: „A nehéz korszakban jó pásztorként megtartottad és építetted népedet.”

Nagy László esperes beszédében kiemelte Benczédi Ferenc „magvető szerepét”. Kolcsár Sándor, a kör volt esperese is megilletődve szólt, hisz egykor Kolozsváron együtt tanultak, „eszünkbe sem jutott a külföld, idekötött minket a meggyőződés, hogy ezt a népet kell szolgálnunk, amelyet annyi megpróbáltatás ért e század folyamán... Benczédi Ferenc a jól végzett munka tudatával mehet nyugdíjba” - mondotta.

Miklós Sándor, az egyházközségi gondnok az egyházközség, Nagy Mária a nőszövetség és Szabó Sándor a férfi dalárda részéről mondtak üdvözlőket.

A női kar, a férfi dalkör és a helyi RMDSz közös ajándékát adta át Miklós István az RMDSz elnöke.

Ozsvát András a kibúcsúzó lelkésznek és feleségének Emléklapot adott át a dalárda részéről. Hasonló emléklapot kapott Páll Tamás (post mortem) – melyet ifj. Páll Tamás vett át – és még öt dalárdatag (Fogarasi János, Hunyadi János, Bényi János, Mátyás Sándor, Miklós Sándor).

Miklós Sándor, aki 16 éven át volt gondnoka a dombói unitárius egyházközségnek, tolmácsolta a volt munkatársak szeretetét, majd Magyar

Zsigmond a temetkezési társulatok részéről szólt.

Ezután a fiatalok és általános iskolások ünnepi műsora következett. Miklós Mária tanárnő Kőműves Kelemenhez hasonlította a lelkészt, aki nem hátrált meg a nehézségektől. Meg szeretném említeni, hogy Benczédi Ferenc akkor is tartotta a kapcsolatot és tisztelte a tanítók, tanárok munkáját, amikor az egyházi szó tiltott volt az iskolában; együtt haladt velük és a lélek útjain „épített”; neki köszönhetjük, hogy konfirmálásakor ifjaink népviseletben állanak újra az Úrasztalához, hasonlóképpen az esketés régi szokásait is felelevenítette.

A gyermekek halk de meleg szavát Miklós Mária VII. osztályos tanuló tolmácsolta. A férfi kórus, a női kórus, a fiatalok énekkara többször is felcsendült, mindezeket a fiatal, hozzáértő és lelkes Hunyadi Mária énekvezér irányította. Gitáron játszott és énekelt Miklós Levente. Három gyönyörű vers is elhangzott. Reményik Sándor: Az én lelképásztorem (szavalta Hunyadi Mária), Mécs László: A derék pap (szavalta Miklós Zoltán) és Sík Sándor: Hetven felé (szavalta Bertalan Gizella).

Csiki Zita az ifjúság nevében búcsúzott, tüzes szívkihónak nevezvén az elköszönő lelkészt, és az ifjúság nevében két gyönyörű népviseletbe öltöztetett babát nyújtottak át ajándékkul.

Hideg, havas áprilisi napok jártak mifelénk mostanában. De a templomból kijövet meleg napsugarak bukkantak elő. Talán a küküllődombói emberek meleg szeretete kergette el a hideget. A könnyek felszáradtak, a fúvószenekar (mert az is működik a faluban) is köszöntötte a lelkészt, majd zenekíséret mellett a falu népe és a meghívottak a helyi kultúrotthonba mentek és közös ebéden vettek részt (mintegy 350-en). Ezt is a közösségi élet sikeres megnyilvánulásának tekinthetjük, mert e faluban olyan közösség volt, van és lesz, amely példaképe lehet e vidéknek, s amelyet olyan emberek formáltak mint Benczédi Ferenc.

SZLOVÁCSÉK IDA

Ex libris / Benczédi Ferenc - nyugalomba vonulása alkalmával -

Mióta viszi a palástja redőiben, vasárnapról-vasárnapra, a galambdíszes szöszékbe a rá bízott közösség gondjait s a vigaszt, nem tudom pontosan. Az bizonyos, hogy ezt az időt évtizedekben kell mérni, és kiszámíthatja az, akinek elegendő rovas van a homlokán.

Szép emlékü nagyanyám oldalán ülve, akkor kezdtem a meleg hangjára figyelni, amikor még lóbázhattam a lábamat és nem kellett fölállnom. Most pedig nekem is jogom van a férfiak közé ülni.

Ha az ember hétről-hétre hajlott korú, ám egyes jellemű emberek markából, meleg kézfogással gyűjti a gazdagságát, akkor bizonyosan olyan kincseknek lehet birtokában, amiket nem szükség vásált ládában őrizgetni. S hogy valóban nincs féltlenivalója, azt onnan tudom, hogy tegnap is

felém lobban szeméből a jóság és a nyugalom, a mély időbarázdák közül.

Biztatott ifjú párt esketéskor;

Megmosolyogta gyermekek őszinteségét kereszteléskor;

Elbúcsúzott, utolsónak, koszorúkkal ékes porhüvelyek fölött.

Ha már elült a sírhantok pora, palástját összefogva ismét esketett, keresztelt és temetett.

Lehet, hogy egyre jobban porosodó emlékeim között dudorászva, kontár módon nyúltam nagybecsű dolgokhoz, de úgy érzem belülről jön, hát el kell mondanom: Isten áldja, Tiszteletes Úr!

BÍRÓ PÉTER

Szerk. megjegy. Érdeklődéssel olvastuk a fenti íráshoz mellékelte levelét, hogy a megpróbáltatások közepette Istenben bízva formálja újra életét. Várjuk továbbra is írásait.

A BARÁTSÁG ÚTJAIN

Szentkeresztbánya (ma Szentegyháza), mint Hargita megye vasipari központja, messzi tájak embereit vonzotta magához. Emberek, családok többféle hitet hozva magukkal letek otthonra a kis városka katolikus lakossága mellett.

A szentegyházai unitáriusok több mint harmincöt egyházközségből származnak s maradtak meg hitükben ebben a földrajzi környezetben.

Egyházközségünk számára külön megtiszteltetést jelentett, hogy ellátogatott hozzánk dr. Gellérd Judit és férje dr. George Williams, a kaliforniai egyetem professzora, akik a testvéregyházközségi kapcsolatok létrehozói és fő támogatói. Egyházközségünknek is sokoldalú segítséget adtak.

Dr. Gellérd Judit húsvéti ajándékának tekinthetjük az észak-írországi unitáriusok köréből jövő lelkes s felesége látogatását is.

Vendégeink Angus McCornick - az észak-írországi unitárius gyülekezetek moderátora (püspöke) - és felesége Naula asszony Dromore and Banbridge-ből érkeztek.

Angus McCornick püspök úrnak tízéves ál-

ma valósult most meg, hogy eljöhettek Erdélybe megismerni az itteni unitáriusokat. Látogatásuk első napjaiban az Egyházi Központ vendégei voltak. Dr. Rezi Elek főjegyző kíséretében megtekintették Kolozsvár fő nevezetességeit, valamint az egyházi központot, a kolozsvári belvárosi unitárius templomot, a Protestáns Teológiai Intézetet. Az aranyosszéki unitárius gyülekezetekben is látogatást tettek.

Egyházközségünk lelkésze, Bartha Alpár jó útikalauz volt a vendégházaspár számára Kolozsvártól Szentegyházáig. Így megismerhették Tordát, Torockót, Enyedet, Székelykeresztúrt és Székelyudvarhelyt, valamint e városok unitárius múltját és jelenét idéző épületeit.

Szentegyházán való tartózkodásuk öt napja alatt a Nagy- és Kis-Homoród mente falvait, templomait nézték

meg. Mély benyomást tett rájuk az itteni táj - a táj és az ember összhangja. Érezhették a költő sorainak valóságát:

„s lenn a völgyekben
oly tisztán száll a hang,
ahogyan nem szólhat
más, csak az erdélyi ha-
rang,

s a házak jobbágy-ké-
je, a templomok fehérje,

*idézi, mi gond volt egykor, de béke, béke,
mert fűzött gyöngyként, hogy sorjáznak falvak,
román gyöngysornak, vagy szásznak, magyarnak,
de színben, szóban mind-mind igazgyöngynek."*

(Magyari Lajos)

Itt tartózkodásuk ideje alatt elbeszélgettek egyház-
községünk híveivel, leülhettek atyánkfiai asztalához
ebédre, vacsorára, s így betekintheztek mindennapi
életünkbe, az itteni emberek élő valóságába. Szere-
tetet és barátságok kaptak tőlünk.

Nagy öröm volt számunkra, hogy együtt imád-
kozhattunk velük a húsvéti imahéten és az istentisz-
teletet követő közvetlen, meleghangú társalgás
során mi is megismerhettük az észak-írországi uni-
táriusok életét.

Vendégeink látogatást tettek a homoródabásfalvi és
a homoródkeményfalvi egyházközségben is. A homo-
ródfürdői szórványgyülekezetben szívélyes baráti fo-
gadtatásban részesültek, és a jó hangulatot fokozta a
szép földrajzi környezet is. Külön élmény volt számuk-
ra a homoródalmási egyházközségben tett látogatás,
ahol részt vettek a nagypénteki istentiszteleten és meg-

hallgatták a magyar zenekultúrának is értékes részét
képező hagyományos unitárius passiót.

Húsvét szombatján kellemes élményben volt részük
- székértúrát tettek városunk felső részébe, a Hargita
hegy aljába. A hóval borított Hargita fenséges téli tájjal
üdvözölte a már tavaszodó Észak- Írországból érkezett
két kirándulót.

A Húsvéti istentiszteleten a szószéki szolgálatot
Angus McCornick lelkész végezte. Beszédében kitért
arra is, hogy napjainkban mennyire fontos az egyházak
közötti béke és barátság. Testvéregyházi kapcsolatukat
és segítőkészségüket ajánlották fel egyházközségünk-
nek. Mi örömmel fogadjuk egyházi és baráti közeledé-
süket. A barátság jeleként az úrvacsorát együtt
szolgálták fel a két lelkész.

Nehéz szívvel, de a viszontlátás reményében bú-
csúztunk el új barátainktól.

...És így van ez jól - Reményik Sándor szavaival mondv:

*„A lélek él és munkál csendesen,
Kis szigeten vagy roppant tengeren,
De amit alkot: nem szól a világnak,
Csak egy kis körnek, csak egy kis nyájnak.”*

PÉTER IRMA

Konfirmáció Székelykeresztúron

1997. április 27-én a székelykeresztúri unitárius
egyházközségben ünnepélyes keretek között került
sor a konfirmációra, 53 ifjú (18 fiú és 35 leány) tett bi-
zonyosságot unitárius hitéről. Hosszú volt az út, amíg
eljutottak e szép ünnepségig, mivel több iskolában
tanulnak. Ügyesen egyezteték a próbákat, hogy va-
lamennyien részt vehessenek.

Szombat reggel az ifjak virágcsokrokkal érkeztek,
hogy szép templomukat még szebbé tegyék, feldí-
szítsék. A templomdí-
szítést Báró Józsefné
tiszteletesasszony irá-
nyította.

Vasárnap reggel a
zsúfolóság megtelt
templomban Báró Jó-
zsef lelkész köszöntöt-
te a konfirmáló ifjakat,
szülőket, nagyszülő-
ket, keresztszülőket és
vendégeket. Beszédé-
nek alap gondolata a
Mk 12, 28-33 bibliai
versekre épült. A káté
kérdéseire az ifjak ér-

telmes feleletet adtak, s a leglényegesebb kérdésekre
közösen válaszoltak, s így meggyőződhattünk, hogy
nemcsak megtanulták vallásunk alaptételeit, hanem
azokat betartva kívánnak élni.

A konfirmáció emlékére a szülők és a konfirmá-
lók hozzátartozói adományokkal fejezték ki az
egyházközség iránti hűségüket, ragaszkodásukat.

Az egyházközségtől a konfirmáló ifjak konfirmá-
ciói emléklapot, az Orbán Balázs unitárius gimnázium
200. évfordulójára
kiadott Évkönyvet, az
ODFIE részéről egy-
egy unitárius címert
kaptak. Minden kon-
firmáló növendék az
egyházközségnek egy
énekeskönyvet ado-
mányozott templomi
használatra.

Köszönjük ezt a
szép alkalmat, hogy
léleekben meggazda-
godva együtt ünne-
pelhettünk.

BÁRÓ HAJNALKA

IFJÚSÁGI OLDAL

Kedves barátaink!

Egyházunk legolvasottabb lapjában Ifjúsági oldalunkkal másodszor jelentkezünk. Hál' Istennek elmondhatjuk, hogy már nem csak a szerkesztők, hanem elsősorban ti jelentkeztek saját beszámolóitok, gondolataitok és érzéseitek megfogalmazásával. A mi célunk éppen ez - ifjúsági rovatunkkal nektek kívánunk írásteret nyújtani, mert mi nyilváníthatjuk ifjúsággal kapcsolatos helyzetértékelésünket és elképzeléseinket, de a ti visszajelzések fogja igazán életszerűvé tenni közös jövőnkre vonatkozó és együtt megvalósítandó terveinket. Örömteli élményeitekről vagy netán csalódásaitokról, eredményeitekről és álmaitokról szóló írásaitokat egyaránt várjuk - műfajra való tekintet nélkül: az egyleti tevékenységi beszámólótól kezdve a különböző irodalmi kísérletekig bármivel jelentkezhetek, ha úgy érzitek, hogy mondanivalótok közérdekű.

Az ifjúsági rovat szerkesztőit megbízó Országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet az erdélyi unitárius ifjúság keretszervezete, amelynek célja az erdélyi magyar unitárius ifjúság sajátos hitbéli és művelődési lehetőségeinek megteremtése, valamint ilyen jellegű érdekképviselete. Ezt több sikon: egyházunk Főtanácsában, a Nemzetközi Szabadelvű Vallásos Ifjúsági Szövetségben (IRF), a romániai magyar ifjúsági szervezeteket átfogó Magyar Ifjúsági Tanácsban, valamint az RMDSZ vezető testületeiben (Szövetségi Képviselő Tanácsa, Szövetségi Egyeztető Tanács) próbálja megvalósítani.

A szervezet tagjai ti vagytok; alapját nem az országos vezetőség, hanem az egyes egyházközségi ifjúsági egyletek képezik. Az Egylet választmányi tagjai folyó év tavaszán ezen elv alapján látogatták végig az unitárius egyházközségek zömét, hogy felmérjék a helyzetet és segítsenek a helyi egyletek megalakításában, valamint működési program alkotásában az ifjúság értékesebb megéléséhez. A helyi egyleti tevékenységek kiegészítése-képpen az ODFIE országos méretű rendezvényeket is szervez, az ismerkedés, tapasztalatcsere, tájékozódás és általában az ifjúsági élet fellendítése céljából. Az Egylet 1997-es nyári rendezvényeit rovatunk végén soroljuk fel.

Az ODFIE saját kiadványának, a Tájékoztatónak, most készül a második lapszáma, amelyben a fentiekre majd részletesebben olvashattok. Írásra buzdító felhívásunk erre a kiadványunkra is vonatkozik, a Szerkesztőségnek jelleg-szerű (egyleti) beszámolóitokat feltétlenül küldjétek el.

Isten áldjon meg!

A SZERKESZTŐK

Az ODFIE 1997-es nyári rendezvényeiről:

- **Július 2-6.** – *Ifjúsági Egyleti Vezetőképző* (az egyházközségi egyletek előljáróinak); helyszín: Oklánd vagy Homoródmás (Udvarhelyszék).

- **Július 14-20.** – *szórványtáborok* (a különböző szórványokban élő fiatalok nemzeti és egyházi azonosságadatának erősítéséért); Homoródszentpéter, Oklánd, Olthévíz és Városfalva.

- **Augusztus 14-17.** – *Erdélyi Unitárius Ifjúsági Konferencia*, Ürmös (Brassó megye).

- **Augusztus 15.** – *ODFIE Küldöttgyűlés*, Ürmös.

- **Augusztus 22-24.** vagy **29-31.** – *Ifjúsági Egyletek Színjátszó-Találkozója*, Nagyajta (Háromszék).

Nagyobb méretű rendezvényeinkre (Konferencia, Küldöttgyűlés, Színjátszó-Találkozó) mindenkit szívesen várunk. Részletek felől szervezetünk (és Szerkesztőségünk) székhelyének címén lehet érdeklődni, és ugyanide várjuk közlésre szánt írásaitokat is.

Címünk: **ODFIE - 3400 Kolozsvár, 1989. december 21. u. 9.; tel.: 064/193236, fax: 064/195927**

Passióéneklés Oklándon

A múlt hagyományából táplálkozva s a jelen lehetőségeivel élve, újra beindult nagypénteken a passióéneklés Oklándon. És mit gondoltok, kikkel? Lehet, hogy hihetetlennek tűnik, de valóság: a fiatalokkal. Igen, jól olvasod, a fiatalokkal; olyanokkal, amilyenek ti is vagytok: 14-26 éves fiúkkal és lányokkal.

Úgy gondolom, megérdemlik, hogy nevüket felsoroljam: Makkai Levente (Jézus szerepében), Lajtai Károly (Péter), Berki Dániel (Júdás), Kovács Dániel (főpap), Makkai Csaba (Pilátus); Szolga Ilona, Makkai Katalin, Máthé Kinga, Makkai Csongor, Kovács Balázs, Egyed Győző, Cseke Zsuzsanna, Harmath Erzsébet - ajtónállóként.

A passiót az evangélista szerepét éneklő Kelemen Hunor, egyházközségünk énekvezére tanította be a fiataloknak.

Nem utolsósorban említem meg Makkai Sándor és Makkai Dénes nevét, akik lelkesedésükkel a múlt emlékeit hozták közénk, ugyanakkor tapasztalataikkal, meglátásaikkal és a próbákön való rendszeres részvételükkel szorgalmazták a passióéneklés hagyományának továbbélését egyházközségünkben.

Oklándi bemutatókat, a Homoródszentpéteri Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet meghívására, húsvét másodnapján a szomszédos egyházközségben megismételtük.

Egy sikeres kezdet után reméljük a sikeresebb folytatást.

KELEMEN LEVENTE lelkész

Az alábbi levelet a vezércikkben említett egyházközségi egyleti látogatásaink következtében kaptuk.

Azóta, hogy Jobbágyfalván jártatok, eltelt közel három hónap. Köszönjük, hogy rólunk sem feledkeztek meg, és segítségekkel sikeresen megalakíthattuk ezt a kört [ti. a helybeli ifjúsági egyletet]. Kevesen vagyunk (lehetnének többen is!), de péntek esténként szívesen gyűlünk össze. Reméljük, hogy lelkesedésünk és tevékenységünk láttán a többiek is el fognak jönni. A kapu - felekezeti korlátok nélkül - mindenki előtt nyitva áll, de nem erőltetünk senkit a belépésre. Örülünk, hogy a tiszteletes úr és a felesége is minden alkalommal jelen voltak; tanácsokat, ötleteket adnak és segítenek nekünk nehézségeinkben. Jó érzés tapasztalni, hogy kezd a társaság összeforrni; egy jó közösség van kialakulóban. Egyleti életünkről naplót vezetünk, amibe tevékenységeinkről emlékeztetőket írunk és fényképeket is melléklünk. Találkozónk jellege összetett, amint az alábbi vázlat szerű ismertetőből is kiténik.

Tehát: a Jobbágyfalvi Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet február 15-én alakult meg, ugyanakkor vezetőséget választott magának és körvonalazta terveit. Második találkozásunk március 5-én zajlott le, amikor összeállítottuk a Március 15-i műsort, s még aznap megkezdtük a naponkénti próbák sorozatát. Sikeresnek éreztük ünnepi előadásunkat a helybeli nőszövetség kérésére egy hét múlva megismételtük, majd, hasonlóképpen sűrített próbasorozat után, nagypénteken a templomban elénekeltük a passiót. (Jelen írásomhoz mellékeltem fénykép a március idusán bemutatott előadásunk alkalmával készült.)

A következő hétvégén (április 4-én) Szén Sándor helybeli lelkész Balázs Ferencről tartott előadást, utána megbeszéltük az augusztusi egyleti színjáték-találkozón való esetleges részvétel feladatait.

Április 11-én Szén Csilla tiszteletes asszony József Attila életművéről tartott előadást, majd a költő verseiből szavaltunk. Ugyanazon este, egyleti keretek között, kitűnő hangulatban ünnepeltük meg huszonötödik születésnapomat. Soron következő egyleti estünk fő témája történelmi jellegű volt: magyar mondák felelevenítése által múltismeretünk és ezáltal nemzeti azonosságtudatunk elmélyítését kíséreltük meg; azután éneket tanultunk, majd közösen játszottunk (számkör, pantomim stb.). Ugyanis összejöveteleink rendjén általában énekelni is szoktunk, és nem egyszer a végén táncolunk is.

Ilyesfajta foglalkozásaink alkalmával mindenki jól érzi magát és a közösségi szellem is szerfelett ápolódik. Csak az a kár, hogy a résztvevők létszáma ingadozó, mert a tagok néha elfoglaltak, de azért nagyon lelkesek.

Remélem, sikerült röviden ismertetnem egyletünk eddigi életét. Szeretném, ha ezek után megírnátok véleményeket és észrevételeiteket, mivel mi kezdők vagyunk.

Tudván, hogy végzős hallgatók vagytok, sok sikert kívánunk nektek a vizsgákhoz és munkátokhoz. Isten áldjon titeket!

Tisztelettel: FAZAKAS TÜNDE JDFIE-elnök

Abásfalvi helyzetkép

A Hargita aljában, a Nagy-Homoród mentén, Székelyudvarhelytől 25 km-re van egy kicsi falu - Homoródadásfalva. Ide jön minden diák, aki felsőbb iskolában szeretne továbbtanulni, így a fiatalság csak hétféteken tud összegyűlni, ha szórakozni akar, vagy műsoros estéket szeretne szervezni.

A mi kicsi falunkban húsz fiatal szervez szüreti bált, ünnepi előadást, de minden karácsonyi műsort és minden alkalomszerű megemlékezést is. Egyházközségünk a „változás” után testvérgyülekezeti kapcsolatot épített ki egy tengerentúli unitárius egyházközséggel, s az új kihívás minket, fiatalokat is egyre jobban összekovácsolt. Így sikerült a nyáron úgy szerveznünk a hagyományossá vált szüreti bált, hogy azon a napon vendégül láthassuk a bedfordi egyházközség néhány tagját is.

Számunkra, és minden bizonnyal számukra is emlékezetes marad az az augusztusi nap: a falu végére felsorakoztak a székelyruhába öltözött lovas fiúk és leányok, muzsikaszóval fogadtuk vendégeinket, akiknek - saját bevallásuk szerint - ilyen élményben még nem volt részük. Ezután a tiszteletes úr lakásán, kínálmációval folytatódott az ünnepély, s amerikai barátaink kedvet kaptak a bálozáshoz is. Oda is elvittük őket, hajnalig folyt a mulatozás!

Mi, fiatalok, úgy gondoljuk, hogy ez a testvéregyházköztség-kapcsolat még szorosabbra fűzte a köztünk levő viszonyt. Azóta lelkes összefogással verseket tanultunk, az elmúlt évi millicentenáriumi ünnepségen műsorral léptünk fel. Szintén az elmúlt évben, iskolánk fennállásának 175. évfordulójára, irodalmi összeállítással készültünk. Úgy érzem, bebizonyítottuk, hogy ebben a kicsiny faluban a kevés fiatal is széppé, változatosá és tartalmassá tudja varázsolni az egyházköztség életét.

JAKAB LENKE, Abásfalva

Farsangtemetés - Torockó, 1997

A Marosvásárhelyi Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet még egy kirándulást élt meg, és számomra ez a kirándulás életem eddigi legnagyobb kalandját jelenti.

Akinek még nem volt alkalmja elmenni Torockóra, annak azt javaslom, hogy a lehető leghamarabb látogassa meg Erdélynek ezt a faluját, ahol a Nap kétszer kel fel. A táj szépsége és minden, ami Torockóval kapcsolatos, elbűvölő. Ez a település valaha bányaváros volt, s az itt élő emberek a vas kibányászásával szereztek meg mindennapi kenyerüket. De ahogy a vasérc fogyott, az itteni lakosok kezdtek kitelepülni, s így a bányaváros lassan faluvá vált. Aki többet akar megtudni Torockóról, annak figyelmébe ajánlom Jókai Mór Egy az Isten című regényét.

A Marosvásárhelyi Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet egy kora tavaszi reggelen, vasárnap elindult Torockó fele. A kaland már az úton elkezdődött, amikor körülbelül egy óras utazás után a buszunk, Ugra falu határában, elromlott és egy jó órába telt, amíg más buszt küldtek utánunk.

Fél 11-kor érkezünk meg Torockóra. A leszállás után Kecskés Csaba unitárius segédlelkész ismertette a programot. Az etnográfiai múzeum meglátogatása után segédlelkészünk felajánlotta a helyi unitárius templom megtekintését, de mi megköszöntük szépen és inkább a Székelykő megmászása mellett döntöttünk. Lelkesen indultunk neki a hegynek, de voltak, akik már az aljban feladták a harcot, így a csapatnak csak egy része mászta meg a Székelykőt. A csúcstra felérve megpihentünk, gyönyörködve az elénk táruló táj szépségében. Az 1100 méter magas hegycsúcsról látszott Torockószentgyörgy is. Aztán, ha egyeseknek a felmászás volt kínos, másoknak a lemászás lett azzá.

Amire a faluba visszaértünk, már megkezdődött a farsangtemetés. Torockón évente megtartják ezt a népszerű ünnepélyt. Most ördögöknek, bohócoknak öltözött fiúk kenték be gázolajjal, cipőkrémmel a kíváncsiskodó turistákat.

Érdekesekek voltak ezek a „festőmesterek”. Ha el akartál szaladni előlük, utánad szaladtak, és azért is bekentek. Ha nem futottál el, ők sem szaladhattak utánad, de akkor is bekentek - szabadulás nem volt az erre az alkalomra előkészített festékek elől.

De hadd beszéljek a felvonulásról is. Elöl ment a menyasszony és a vőlegény, utánuk egy szamár egy szekeret húzva. A szekéren egy koporsó volt a következő felirattal: „Megütötte 1997 köve.” A szekeret két vénlánynak öltözött fiú követte, akik egy tuskót vonszoltak maguk után. Így jártak utcáról utcára, végig a falun.

Ez a nap sok boldogságot hozott mindenkinek, igazán bánhatják azok, akiknek volt alkalmuk velünk tartani, de nem tették. Az olcsó kiránduláson nagyon jól szórakoztunk, és ez a nap egy kedves emlék marad minden résztvevő számára.

GÁL ZOLTÁN, Marosvásárhely

Iskolahét Székelykeresztúron

Az idén is sor került az iskolahét megrendezésére Gimnáziumunkban. A diákok egész héten fekete-fehér ünneplőbe öltözve jártak az órákra. A megnyitón iskolánk igazgatója tartott ünnepi beszédet és kívánt sok sikert a diákságnak. Ezek után Vajda Attila diák ismertette az iskolahét programját. Nemcsak a versenyzők tanulhattak iskolánk történetéből, hanem a közönség is. A megnyitót Simó Margit zeneszakos tanárnő vezetésével iskolánk vegyes diákkórusa zárta néhány énekszámval.

Az első nap angol nyelvből volt vetélkedő, amelyen 17 csapat vett részt. A vetélkedőt Nemes Enikő angol szakos tanárnő irányította. A második napon humán jellegű tudományos ülészakot tartottunk, amelyen a diákok irodalomból, történelemből, idegen nyelvből írt dolgozataikat ismertették. A harmadik nap a reál jellegű tudományos ülészakra került sor kémia, biológia, informatika dolgozatok bemutatásával. A negyedik nap iskolatörténeti vetélkedőt szervezett a DiákTanács, amit reneszánsz-esti előadás követett, vendégünk a székelyudvarhelyi Juventus együttes volt. Az ötödik nap tippelős versenyt rendeztünk, melyre 9 csapat nevezett be. A versenyt Fodor Sándor tanfelügyelő vezette. A verseny után a rég várt buli és teaest következett, ahol minden diáknak lehetősége nyílt a jó szórakozásra. Szombaton a rendezvény utolsó napján Baksa Erzsébet tanárnő irányításával Nosztalgia kávéház címen a gimnázium diákjai táncot mutattak be.

Az iskolahetet a gimnázium színjátszó társulata zárta, amely Iváncson Sándor tanár úr irányításával bemutatta Szakonyi Károly Adáshiba című kétfelvonásos komédiáját. E jól szervezett iskolahét után köszönjük tanárainknak, diákoknak és a közönségnek, hogy egy héten át velünk tartottak, reméljük, hogy a jövő évben újra megrendezhetjük a hagyományos iskolahetet.

TÁLAS FERENC, tanuló

A NŐSZÖVETSÉG ÉLETÉBŐL

KÉNOS

Megalakulása óta a nőszövetség Kénosban sokféle programot szervezett, de még többet tervezünk. Célul tűztük ki magunk elé a teadélutánok rendszeresítését, és ezt sikerült is elérni az utóbbi fél évben. Minden hónapban a második vasárnap délutánján összeülünk egy kis időre, minden alkalomra valaki valamilyen kis műsorral készül és süteményt sütünk, teát, kávét árulunk.

A teadélutánokból befolyt pénzből farsangi mulatságokat szerveztünk, ami olyan jól sikerült, hogy a vendégek csak reggel akartak hazamenni. Az így begyűlt pénzből a templomba, a padokra szőnyeget vásároltunk.

Kézimunkakört is alakítottunk. Írásos terítőket hímezünk ajándékba, testvérgyülekezetünknek Chicagóba. Tervezzük egy szövészké felállítását is, amelyen majd szőnyeget és mást is szeretnénk majd szőni.

Megszerveztük a Nőnap mulatságát is. Az összegyűlt asszonyok és lányok mindannyian azt mondták, hogy ezt jövőre is meg kell ismételnünk.

A Világ Imanapot, sajnos, nem sikerült március 7-én megtartanunk, viszont hétfőn, március 10-én, a hitelesítő istentiszteletet első alkalomként megtartottuk. Az Imanapot az unitárius templomban tartottuk meg (más felekezetű templom nincs a faluban), 26-on voltunk jelen nagyjából unitáriusok. Ez volt az első alkalom, mikor Imanapot tartottunk.

Mivel csak unitáriusok vannak nálunk a faluban, ezért az imádkozás ökumenikus jellege kevésbé domborodott ki, de mégis közösséget éreztünk a koreai asszonyokkal, és jóleső érzéssel fogadtuk, hogy az egész világgal együtt, érettük imádkozhattunk.

Szeretnénk tevékenyebben bekapcsolódni a Világ Imanapok előkészítésébe és szervezésébe, hiszen ez is kitekintést jelent számunkra a világra e kicsi faluból.

GYERKES MÁRIA ZSUZSÁNNA, CSÁKI ERZSÉBET

TORDA

A Világ Imanapot az Unitárius Nőszövetség keretén belül tartottuk meg a gyülekezet gyűléstermében a megjelölt napon. Részt vett 52 unitárius nő. A 24. számú egyházi ének elnevelése után a lelkész imádkozott, majd ismertetőt tartott Koreáról. A koreai nők napjáról Kónya Győzőné tartott felolvasást. Ezután bibliamagyarázat és ima következett. A Segíts meg Urunk, őrizd meg Urunk c. éneket harmónium kísérettel előadta Szabó Mária. Találkozás életekkel témakörben felolvasást tartottak: Németi Magda, Pataki Eszter, Székely Jánosné. A nők értékelése címmel előadást tartott Fazakas Ferenc lelkész. Végül a Nemzeti imádságunkat énekeltek el.

Más felekezetűek nem vettek részt a Világ Imanapon, amit itt Tordán először tartottunk meg. A jelenlevők elhatározták, hogy a nyár folyamán a Tordai-hasadékhöz több kirándulást szerveznek.

Az elmúlt évben több ökumenikus összejövetelt is tartottunk, így Petőfi ünnepség, az unitárius templom cintermében az 1100 éves honfoglalás alkalmával kopjafaavatás, ezt megelőzően több mint 250 unitárius és más felekezetű vett részt templomi istentiszteletünkön. Úrvacsorát közösen osztottak az unitárius és az újtorjai református lelkészek.

Célunk, hogy a jövőben együttműködjünk a más felekezetű nőszövetségekkel.

KÓNYA GYŐZŐNÉ

CSOKFALVA

Az Asszonyok Imádkozó Világnapját március 7-én tartottuk meg. Kezdetének a 33-as számú éneket énekeltek, majd a 213-as énekkel folytattuk. Benedek Jakab lelkész áhítatot tartott Mt 4,19-24 alapján. Ezután Máthé Piroska ny. tanítónő röviden ismertette az Imanap alap gondolatát, a koreai asszonyok életét, törekvéseit. Felolvasta a magnak sorsát, majd következtek a rövid imádságok. Unitárius részről 6 asszony imádkozott, református részről pedig 7 asszony. Közben elneveltek a mindkét vallásfelekezet részéről ismert egyházi énekeket. A Máthé Piroska ajkáról elhangzott ima után csend következett, majd a Miatyánk. Befeje-

zésül Benedek Enikő elnöknő Péterffy Gyöngyike Nő vagy című versét mondta el.

A templomból való kijövetelkor egy-egy kis kártyát, emléket kaptak az asszonyok, amelyen ez volt olvasható: „Ekkor felelvén, Jézus monda néki: Óh asszony, nagy a te hited”.

BENEDEK ENIKŐ

SINFALVA

Az Imanapot az unitárius tanácsteremben tartottuk. Sajnos csak 7-en voltunk jelen. Ez a kis létszám annak tudható be, hogy két haláleset is volt a faluban. Első alkalommal tartottunk Sinfalván Imanapot. Nőszövetségi szinten nincs ökumenikus összejövetel Sinfalván, egyházi szinten a katolikusokkal van. Reméljük, jövőre jobban sikerül megszervezni az Imanapot.

PÁLFI ILDIKÓ

MAROSVÁSÁRHELY

A Világ Imanapot március 7-én az unitárius templomban tartottuk meg, kb. 250-300 résztvevővel, katolikus, református, evangélikus, baptista és unitárius nőszövetségek tagjaival. Mi unitáriusok voltunk a házigazdák. Városunkban negyedik alkalommal került sor a Világ Imanap megszervezésére.

Házigazdák lévén, már február közepén megbeszélést tartottunk a tanácsteremben, ahol a felsorolt nőszövetségek részéről megjelent képviselőkkel megbeszéltük és kiosztottuk a feladatokat. Minden nőszövetség több tagja vállalt szöveg és énektanulást és két főpróbát is tartottunk február 25-én és március 4-én. Az énekek betanításában nagy segítségünkre volt Molnár Tünde énekes.

A Világ Imanap jól sikerült. Kisgyörgy Emília bevezető mondati után egy református földrajztanárnő ismertette az ország jelenlegi földrajzi és gazdasági helyzetét. Az ünnepség második része a betanult műsor bemutatása volt. Soós Noémi ákosfalvi református tiszteletes prédikációjával zárult a nagyon szép, felemelő ünnepség.

A Világ Imanapon szeretetvendégséget is rendeztünk a tanácsteremben, ahol tésztát, kalácsot és teát szolgáltunk fel. Hozzájárultak a katolikus nőtestvéreink is kaláccsal és cukorral.

Mivel mi, unitárius nők, voltunk a szervezők, nagyon igyekeztünk, hogy minden a legnagyobb rendben történjen és azt hiszem ez sikerült is, mivel minden ilyen jellegű munkához odaadás, hozzáértés szükséges, és ha kiválasztjuk a megfelelő lelkes asszonyokat, sikerben nem lesz hiány, amint ez a mi esetünkben is beigazolódt.

TOMPA MÁRIA

ÁRKOS

Árkoson a Világ Imanapot az unitárius templomban tartottuk meg, körülbelül 110 résztvevővel, unitárius, református és katolikus felekezetűekkel. Első ízben tartottunk Árkoson Világ Imanapot. Mindhárom felekezet templomában szószéki hirdetés alapján készítettük elő és a programtól eltérően ökumenikus istentiszteletet tartottunk.

Imát mondott a helybeli református lelkész.

Dancs Lajos vendéglelkész végezte a szószéki szolgálatot.

Fekete József római katolikus lelkész beszélt a nő hivatásáról.

Az ünnepség után szeretetvendégséget tartottunk.

Árkoson ökumenikus összejövetelek vannak Óév búcsúztató és Újév köszöntésekor Szilveszter estéjén, hitelesítő hetek esti istentiszteleteiben, Március 15. ünnepésekor.

SZÉKELY ENIKŐ

SIMÉNFALVA

Egyházközségünkben a Világ Imanapot a nőszövetségi összejövetel alkalmával tartottuk meg, március 15-én, a lelkesi lakás irodájában. Huszonhárom jelentek meg, két katolikus, öt református és 16 unitárius. A nők érdeklődéssel hallgatták a programot. Az Imanapot szeretetvendégséggel kötöttük össze, az asszonyok hoztak főtt kukoricát, pánkót sütöttünk.

Egyházközségünkben hagyomány, hogy ökumenikus összejövetelen emlékezzünk Halottak Napján, együtt ünnepelünk Karácsonykor, Március 15-én, Anyák Napján.

BIRÓ IBOLYA

GYERMEKOLDAL

Kedves olvasó!

Örömmel nézegettem, olvastam a szerkesztőségbe érkezett rajzokat, írásokat.

Köszönöm Antal Emőke rajzát, melyet ezúttal Ti is láthattok, valamint Inczeffi Tímea és Pap Éva érdekes alkotását. Kérek, hogy mindhárman mihamarabb közöljétek a szerkesztőséggel pontos címetek, hogy az ez esztendőben megjelenő Unitárius Közlöny számait jutalomként elküldhessük nektek.

Ilkei Júlia székelyudvarhelyi olvasónk „Imá”-ját átadtam az Ifjúsági oldal szerkesztőinek.

Hálásan köszönjük Kerestély Annamáriának a keresztrejtvényt. A jövőben ez is közlésre kerül.

Ugyancsak következő lapszámunkban fog nyomdástéket látni dr. Szász Dénes, tiszteletbeli esperes, írása.

Balázs Ferenc „Közérthető Evangélium” című könyvét kapja jutalmul Gergely Emőke szentegyházi olvasónk, aki bár csak IV. osztályos, már ilyen szép verset ír...

14. részének 72-ik versére gondoltál - és tudom, hogy legközelebb a te válaszod is hibátlan lesz.

Ez alkalommal Márton Katalin VII. osztályos olvasónk részesül jutalomban, aki Máté evangéliumának 26. részének 75. versében találta meg a kakasról és Péterről szóló történetet Tehát Márton Katalinnak postázzuk dr. Rezi Elek „Unitárius hit és erkölcsstan” című könyvét.

Gratulálunk a nyertesnek! Hálás köszönet minden próbálkozásért

Édesanyám

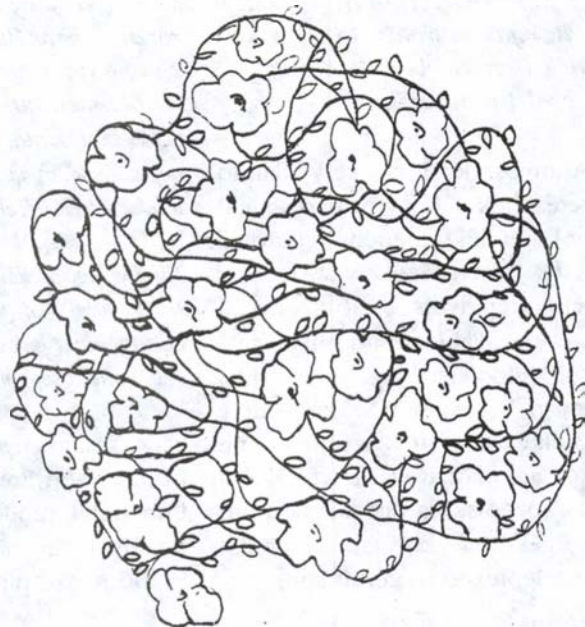
Édesanyám két szép szeme
Míntha csodát látna vele.
Boldog vagyok mikor látom,
Éljen soká, azt kívánom.

Édesanyám mosolygása,
Fényes csillag ragyogása,
Bearanyozza életem egét,
Ad szívemnek sok-sok békét.

GERGELY EMŐKE, IV. oszt., Szentegyháza.

REJTVÉNY

Elveszett egy báránka! Megtalárod? Ha esetleg nem lát-nád, forgasd a lapot jobbra-balra, akár fejfelé is tarthatod az újságot, ha így könnyebben felismered a sűrű barikát. Türelemesen keressd a szegény kis állatot. Ha megtalárod, vágd ki az ábrát, színezd ki a barikát, és ha megfrod azt is, hogy a Bibliában hol olvashatjuk Jézus példázatát az elveszett juhról, jutalomban részesülhetsz. Jó szórakozást!

Az oldalt összeállította: M.M.

EREDMÉNYHIRDETÉS

Márciusi rejtvényünk helyes megfejtése : **egy kakas.** A bibliai helyek, ahol a kakasról olvashatunk: Máté evangéliuma 26. részének 69-75. versei; Márk evangéliuma 14. részének 66-72. versei; Lukács evangéliuma 22. részének 56-62. versei, valamint János evangéliuma 18. részének 15-18. illetve 25-27. verseiben.

Húsvéti lapszámunk rejtvényét, gondolom, többen is megfejtették, de mindössze 3 olvasótól - Agh László, Séra Ildikó, Márton Katalin - érkezett válasz.

Mindhárman „megtaláltátok” a kakast, a bibliai helyeknél azonban be-becsúszott egy kis tévedés.

Agh László, biztos vagyok benne, hogy sietségből, Máté 26. részének 69-75. versei helyett Máté 26,69-57-et írt. Ez sajnos így nem felel meg a valóságnak.

Séra Ildikó csupán ennyit írt: „Márk Evangéliuma 30. versében...” Kedves Ildikó, ezt sajnos nem értem, azaz gondolom, hogy mit is szerettél volna írni - hisz az idézetből kitűnik, hogy te a Márk evangéliumának

Tudósítások – hírek

Az Egyházi Képviselő Tanács április 3-án tartotta I. évnegyedi ülését.

Az I. évnegyedi lelkészköri értekezleteket március 4-13. között tartották: március 4-én a kolozsvári belvárosi egyházközségben, március 10-én Székelyudvarhelyen, március 11-én Székelykeresztúron, március 12-én Brassóban, március 13-án Marosvásárhelyen. Az értekezleteken dr. Rezi Elek főjegyző: Lelki-szellemi környezetvédelem és Pap László lelkész: Balázs Ferenc, a lelkész előadása hangzott el és került megbeszélésre.

A Dávid Ferenc Egylet felolvasó ülésén március 16-án dr. Gaal György: Brassai Sámuel és a kolozsvári Unitárius Kollégium, április 20-án Kovács Sándor lelkész: Ifjúság és vallás, május 25-én Paskucz Lászlóné Szathmáry Viola: Merjünk-e álmodni? A nő szerepe a társadalomban címen tartott előadást.

A kolozsvári Unitárius Kollégium diákjai március 14-én egyházunk dísztermében Március 15. ünnepélyt rendeztek.

Aranyosrákosi Székely Sándor születésének 200. évfordulója alkalmából emlékünnepelet tartottak március 15-én Székelykálban. Az emlékünnepeleten a szászéki szolgálatot dr. Szabó Árpád püspök végezte. Előadást dr. Rezi Elek főjegyző és Kelemen Szabolcs helybeli lelkész tartott. Az emlékünnepelet a marosvásárhelyi Bolyai János középiskola diákjainak a műsora egészítette ki, majd az emléktábla leleplezésére került sor.

Dr. Szabó Árpád püspök és Győrő Dávid teológiai hallgató március 23-25. között részt vettek az IARF

Angliában tartott konferenciáján. napjain találkoztak Székelykeresztúron. Ezt követően a püspök úr az IARF Vezető Tanácsának ülésén vett részt március 26-27. napjain.

Dr. Szabó Árpád püspök és dr. Rezi Elek főjegyző április 10-14. napjain az Unitárius Univerzalista Nemzetközi Tanács közgyűlésén vettek részt Angliában, Great Hucklow-ban. Április 14-17. napjain az Angol Unitárius Egyház Norwich-ban tartott főtanács ülésén voltak jelen.

A kolozsvári és székelykeresztúri Unitárius Teológiai Líceumokban április 21-22 napjain vallásérettségit tartottak. Az érettségien egyházunk részéről dr. Rezi Elek főjegyző volt jelen.

Emil Constantinescu államelnök május 1-én fogadta a romániai egyházak vezetőit Bukarestben. A fogadáson egyházunkat dr. Szabó Árpád püspök képviselte.

A nagyváradi unitárius egyházközség a Varadinum ünnepségsorozat keretében május 2-án ökumenikus ünnepséget rendezett. Az ökumenikus istentiszteleten a szószéki szolgálatot dr. Rezi Elek főjegyző végezte. Jelen voltak a testvérfelekezetek képviselői: Tempfli József római katolikus püspök, Csernák Béla a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főjegyzője, Máthé Csaba evangélikus lelkész. Az ünnepség szeretetvendégséggel ért véget.

A nagyenyedi egyházközség május 10-én Enyedi György emlékünnepelet rendezett. Az emlékünnepeleten egyházunk részéről dr. Szabó Árpád püspök volt jelen.

A kolozsvári és a székelykeresztúri Unitárius Teológiai Líceumok X. osztályos tanulói május 9-11.

A maroszentgyörgyi egyházközség május 11-én tartotta megválasztott lelkészének, ifj. Kozma Albertnek az ünnepélyes beiktatóját. A beiktató ünnepélyen részt vett dr. Szabó Árpád püspök.

Teológiai hallgatóink a húsvéti és pünkösti ünnepek alkalmával legációk szolgálatokat végeztek az egyházközségekben. Legátust fogadó egyházközségeink lelkészi családjainak és híveinek köszönetünket nyilvánítjuk.

Benczédi Ferenc küküllődombói lelkész április 1-től nyugalomba vonult. 1926. december 21-én született Nyárádszentlászlón. Középiskolai tanulmányait a székelykeresztúri Unitárius Gimnáziumban végezte. Teológiai tanulmányait a kolozsvári Unitárius Teológiai Akadémián kezdte meg, majd a Protestáns Teológiai Intézet Unitárius Karán végezte el 1949-ben. 1949-1956 között Tordátfalván, 1956-1959 között Recsenyén, 1959-től 1997. április 1-ig Küküllődombón volt lelkész. 48 évre terjedő lelkészi szolgálatával hűségesen építette egyházunkat.

Unitárius Közlöny.

A Keresztény Magvető melléklete.

Szerkesztő bizottság:

dr. Rezi Elek főszerkesztő,

Kovács Sándor szerkesztő.

Olvasószerkesztő: Kürti Miklós.

Számítógépes munkálatok:

Kriza János.

Szerkesztőség címe:

3400 – Kolozsvár, 21. December u. 9.

tel/fax: 195927.

Készült az Unitárius Nyomdában.